

ACC. N:R M. 16291:1-12.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Edla Jonasson, Knäred*
Härad: *Lunnebo* Berättare: " " "
Socken: *Heimeryd* Berättarens yrke: *småbrukarehustru*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1892* i *Heimeryd*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bördling. s. 1-12.

LUF 127

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16291:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

! Vad jag här medtecknat är vad
jag själv varit med om och sett,
under 60-års tid. Ty när min hustru
mycket med Bir. säger att farfar
var alltid sysselsatt med sitt snickeri.
Värkliga sanningen är, att biskat-
setu, har nästan helt försvunnit
i Södra Sunnebo under de sista
10-15- åren. Ja den har min skat
katasatt. Orsaken är i helhet
skogsplantningarna, alla jung-
vudderna, är bokskogarna
numera. På dessa stora vuddar
var huvuddraget, när jung-
blammade de "rök" de
skädda de in i tusentals
kilo Honung. på de små mag-
sa träden i de fatiga Backstugor
Oma

30/6-65

hantvärkarnas småbruk, Saldat-
hustrurna ej att jäglämma, ja
var som fans en liten boning
för människor, där var Birkspäe
och stockar. Viist hade även
det mera kurgna bänderna Bin
I fall att man ej ägde några pen-
gar att köpa sig ett "samhälle" +
så kallades en kupa eller stock
som övervintrat, men dessa
var betydligt dyrare än på som-
maren då det blev "svärmur"
+ så var det de som bestämde
de lin, till "hantata" hantverk
bruk, att en ägde linna en annan
skulle om dem, samt håll med
bestäder åt svärmarna, kallades
"hantata", i min tid var det

lika delning på svämmar och
hannung och vase. Nu är ju säker
den att på några år blev det
ju ganska många samhällen
men en som förgut att hava
bin i häftensbruk, fast sätte
måstadeles däremot. För säker
plägade bliva denna, att om
det skildes åt, ja då var det
slut, kuren järvan, men en å
samma person kunde på olika
ställen hava i hundratals pupor,
jag vet att där hade åtskilliga.
själv har jag haft bin under mån-
gård och många små pupor och hus
bin är mycket intressanta att pröva
med, ja jätt då graven ofta
blev i håliga, så tog man första

ACC. N:R M. 16291:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
—

rotändar, och uppsatte den till
bortad åt sin men dessa stockar
måste skolas, för annars blev
det insekter, emellan barken å
själva trädet, en svår sådan var
maten, och kunnade det mat i
en kupa ja då förstär dessa
alt kinas bygge så att ett
unglet blir fäst i kupsan
och det är ett stort "albe", Alla
vem som målet kunde ordna
en, Vännen var listark, dessa var
cirka 1,80 höj. och stod upprätt
på maken. Blott ett samhälle i varje
flusterhållet placerades, en 50 cm höj
dessa stockar skattades, likasom
halenkuparna medels ihärlökarna
den fäst innan tikusen kom till

andvändning, på renare tid röka-
des ej lina till döds, nej man
skattar dessa helt eller delvis om
man vill beståga svaga samhälle
ja då kan man ju slå fler till-
ropa, före själva håningsdraget som
vad jag annänt här på alten
består endast av lungen, då här
ej odlas några algerväxter als.
En som använde sina kistockar
långt var nog Axel Samuelson
i Fogelböke by Heimseyd, man
påstod att i dessa blev det alla
mätta hånngen per samhälle.
Virt kalnkupar var färd de mest
brukbara, men endast stående
kuparna var runda i toppen och
siga, men dessa blev ersatta av

02
Wr

de som flötades platta i Tappan
på sådana kunde man sätta
översatts, en sådan var något
lik de fjerr andvända klansarna
men dessa måste placeras under
kupan och saknade all mening
så att säga så översatt ser
såda var inredd men minst
10 lågnarna eller åtta sveara-
mar vilka var utrustade med
nasekakar, på sådana kakor kan
ej vara sätta vildbygge, ej heller
dränarspeppar, då det der enat
i krän barna endast bygde sökalla
de vild eller dränare, Ingen ånkte
en mängd av dessa kanten
därför att dessa endast äter och
ej förmå samla någon handling

Så alla biägare slapade kransarna
ja naturligt vis måste man isätt
ta ett stöd för vaxbygget i kupan
ej kass. sien 2 och 2 dubbla står
från kupan ena vägg till den and-
ra. man isatte dessa utifrån in-
genom andra väggar. så att det blev
ett regelt fäste. battarna var
av fulu träd ty sådana smattad
räta bäst. man sprängtade 3
brädbitar tillhupa så breda att
battren blev något större än
kupan. på den mittersta lät man
gå en 4 tum längr ut än de
vid sidorna. denna utkåglades
så så att inre kupan kant
nådde ner. denna mittbräda
måste vara minst en 10-12 cm.

ACC. N:R M. 16291:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

sved, på så sätt blev det ett
regelt "fluster" flyghöl, jag ganska
länge sen antalet Marmas att
man "klente" sålde med Kotörk
men vi har alltid andvänt
kalkbänk det är nog att det
är riktigt fatt, En mindre lätt
kupa måste man ju ha att
infärga svärmarna i. När min
var nog en av de fört företa
som andvände biter, kanske
därför att Far var snickare men
Mår var enastående på att
skäta ki på sin tid, Din måte
plaserar på en väl skyddad
plats, man bör placera ramhöl-
let så att flustret näst vetter
ät Oster, även råder, men abra-

lut ej Vore, mina älska sol o
nämnas ej mot någon vägg
by det kan bli en försett så att
kvarset så att säga sätter sig.
Vag för att man måste se till
så att det ej var några myrar
eller rättas krästeras ej att fjärdan
na men var samhället bara
"starkt" kraftigt pågude det
själv att klara av inkräktar
na det vil jag lova. Gåda är
skilt i gatt drag och i skatning
gen ville det nog till att vara för-
redd med stäva och post, Kuparna
rengrändel, och uthängdes för karkung
fare drammningen ingen påsmet-
ning av något slag, blatt bara
kupar, i sådana vill mina vara

Drattring "vise" arbetssten. Dränare
med ett nann drag. Bygget kallas
"skät" pupphäl. Då krökan är full
av honung, så täcker lina den
med ett tunt lager av vasa
alla järsta^{da} man järstas att lina
änner svämma är då man ser
flera dränare på flutser, letas
i sanning, samhallets spegel
på lina antar svärmen alla
svärmar sätter sig, men efter
svärmar är mer arliga det
mändes att de lyter plats men
vara man infångar svärmen
med det samma. Var det ett näsant
arbete och ingen bortflygning ds
på den tiden. då man slutade bin
då sänder kranades bygget, honungen

från slutes på duk, men slungan
har andvån det i 30-års tid här
på aften, på så sätt kunde man
ju använda kaklygget minst
2 år, sedan blev det märkt
av att ynglet som utkläts söms.
På den tiden som jag omnämnt då
det var bitkapsar över alt. var
den det hövuddaktiga till bräd,
inget smås många som hade sin
ägde ingen på slungan är,
och var ett myste bra och and-
vändbart, till bad ut och invär-
tes sjukdomar, mat välde påns
ej något lättare än konungar de.
Våja lina är ganska födeliga
men man måste kunna han-
skas med dem på ett rätt sätt

den som inte kan infunga
en svärm med bara armar
och huvud, utan några stök
kan tas ej rätt.

Vid skattningar händer det
att "den lita" mycket kan
sees enbart på vädet, man
kär utföra detta vid lunga
någonlunda varmt vädet.

lungra den med lite råk är
bra, men ingalunda någon i
myckenhet. Vist var det sur-
dant att hitta svärm, om dagen
varit varm och kvällig, och
det på eftermiddagen blev råk
sedan åter råk i kvällningen går
man då ut i snårskogen är det
litt att i någon lustig fime en
mestadels eftersvärm